

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2012

Πρὸς
τὸν εὐαγγῆ Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν πιστὸ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπιτοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί
χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Ο νέος χρόνος ἀνέτειλε στὴν σκυθρωπάζουσα ταραγμένη κοινωνία μας. Ἡ σκυθρωπότητα αὐτὴ ὀφείλεται στὴν ἀνασφάλεια ποὺ φυγαδεύει τὴν εἰρήνη ἀπὸ τὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, στὴν ἀγωνία καὶ τὴν ἀπορία περὶ τῶν μελλόντων, στὴν ὑπαρξιακὴ κενότητα ποὺ δημιουργεῖ ἢ ἀπώλεια τῶν θεωρουμένων στηριγμάτων τῆς ζωῆς.

Ὁ νέος χρόνος γεννᾷ μιὰ ἐλπίδα, μιὰ προσδοκία, ἓνα ὄνειρο. Οἱ ἄνθρωποι ἐπιθυμοῦν νὰ ζήσουν μὲ ἀσφάλεια, νὰ εὐημεροῦν, νὰ εὐτυχοῦν, νὰ μὴ στεροῦνται, νὰ μὴ ταλαιπωροῦνται ἀπὸ δοκιμασίες, ποθοῦν τὴν ἐσωτερικὴ πληρότητα τῆς ὑπάρξεώς τους. Οἱ περισσότεροι ὅμως ἐπιδιώκουν ἐναγωνίως νὰ πληρώσουν τὴν ψυχὴ τους ἀπὸ τὰ ἀνεπαρκῆ πρόσκαιρα καὶ μηδαμινά.

Μὲ τὴν σάρκωσὴ Του ὁ Θεὸς ἔφερε στὴν πληγωμένη, ταλαιπωρημένη, ἀγωνιοῦσα καὶ πτωχευμένη ἀνθρωπότητα τὸν θησαυρὸ τῆς πληρότητας τῆς θείας ζωῆς, καθὼς θεολογεῖ ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης στὸ Εὐαγγέλιό του «καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ πάντες ἐλάβομεν»¹.

1. Ἰωάννου α' 16.

Γιὰ τὸν πιστὸ ἡ πληρότητα τῆς ζωῆς δὲν ἐξασφαλίζεται μὲ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, ὅπως καὶ ἡ ἀπουσία τους ἢ ἡ στέρησή τους δὲν ἀφήνει κενὴ τὴν ψυχὴ. Ἄδεια καὶ ἔρημη μένει ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ μόνο ὅταν ἀπουσιάζει ὁ Θεός.

Ἡ θεολογία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπισημαίνει στοὺς ἐπιζητοῦντες αὐτὴ τὴν πληρότητα, ὅτι τὸ αἶτημα αὐτὸ στὴν οὐσία του σχετίζεται μὲ τὸ πρόβλημα τῶν σχέσεων τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα. Ὅσο ὁ ἄνθρωπος ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἀντιστέκεται σ' Αὐτόν, τόσο ταλαιπωρεῖ καὶ πολεμεῖ τὸν ἑαυτό του, τοὺς ἀδελφούς του, τὴν κτίσις ὁλόκληρη. Ἐπομένως ἡ ἀναζήτησις τῆς πληρότητας καὶ ὁ ἀγὼνας γιὰ τὴν ἀπόκτησίν της εἶναι καὶ πρέπει νὰ μεταβληθεῖ σὲ ἀγὼνα γιὰ προσέγγισις καὶ συμφιλίωσις μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα μας.

Ἡ Ἐκκλησία διδάσκει ὅτι ἡ ἀνασφάλειά μας εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἁμαρτίας μας καὶ ὑποδουλώσεώς μας στὰ πάθη ποὺ κυριαρχοῦν μέσα μας καὶ ἐξουσιάζουν τὴν θέλησή μας. Ἄς θυμηθοῦμε ὅτι ὁ Πρωτόπλαστος Ἀδὰμ μετὰ τὴν ἁμαρτία, ἐνῶ ἦταν στὸν Παράδεισο, ὅταν τὸν κάλεσε ὁ Κύριος, ἐκεῖνος φοβήθηκε καὶ κρύφτηκε². Ἡ ἀνασφάλειά μας ὀφείλεται κυρίως στὸν ἐγωϊσμό μας, τὴν ἀπληστία μας, τὴν πλεονεξία μας, τὴν εἰδωλολατρία μας. Αὐτὰ τὰ φοβερά καὶ φρικτὰ πάθη ποὺ ἐπικράτησαν καὶ κυριάρχησαν στὴν ζωὴ μας καὶ δι' αὐτῆς στὴν κοινωνία καὶ στὸν κόσμος μας καὶ ὁ ἀπάνθρωπος κορεσμός τους δηλητηριάζουν τὴν ζωὴ μας καὶ προξενοῦν τὴν ταραχὴ, τὴν σκότιση τοῦ νοῦ, τὸ μῖσος, τὴν ἔχθρα σὲς σχέσεις μας, τὴν κενότητα τῆς ψυχῆς.

Καὶ μόνο ἂν καθαρισθοῦμε καὶ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ αὐτά, ἂν πλησιάσουμε τὸν Σωτῆρα μας, τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, τὸν ὁποῖο

2. Γενέσεως γ' 9-10.

ὁ Θεὸς ἀπέστειλε «λυτρωτήν, εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς» θὰ ἔχουμε ἀρχίσει οὐσιαστικὰ νὰ ἀποκτοῦμε τὴν πληρότητα τῆς ζωῆς μας. Μόνο ἂν Ἐκεῖνος μᾶς θεραπεύσει ἀπὸ τὴν μάστιγα τῆς ἁμαρτίας μας, τὴν ὁποία ὅταν πράττουμε, πολεμᾶμε τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἀδελφούς μας, θὰ μπορέσουμε νὰ αἰσθανθοῦμε αὐτάρκειες καὶ πλήρεις καὶ νὰ βιώσουμε τὸ ἀποστολικὸ «ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ τὰ πάντα κατέχοντες»³.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐπισημαίνει, ὅτι πληρότητα ζωῆς χωρὶς κάθαρση ἀπὸ τὰ πάθη, μετάνοια καὶ ἐπιστροφή στὸν Θεὸ δὲν ὑπάρχει καὶ οὔτε εἶναι δυνατόν ποτὲ νὰ ἀποκτηθεῖ. Εἶναι ὄνειρο ἀπατηλὸ καὶ φευγάλεο. Προηγεῖται ἡ μετάνοια καὶ ἀκολουθεῖ ἡ πληρότητα. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος μετανοεῖ, πληροῦται χάριτος καὶ ἀλήθειας.

Γι' αὐτὸ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξομολογεῖται, ὅτι κάμπτεται τὰ γόνατά του προσευχόμενος γιὰ τοὺς πιστοὺς, γιὰ νὰ γεμίσει ἡ ζωὴ τους ἀπὸ τὴν πλούσια χάρη τοῦ Θεοῦ⁴ καταλήγοντας μὲ τὴν εὐχετικὴ προτροπὴ «πληροῦσθε ἐν πνεύματι»⁵.

Ἀδελφοί

Εὐχομαι τὸ νέο Ἔτος 2012 νὰ εἶναι εὐλογημένο καὶ πεπληρωμένο ἀπὸ κάθε εὐλογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ μας.

Με ἐόρτιες θερμὲς πατρικὲς εὐχὲς γιὰ ὅλους

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Καίσαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

3. Πρὸς Κορινθίους Β' στ' 10.

4. Πρὸς Ἐφεσίους γ' 14-19.

5. Πρὸς Ἐφεσίους ε' 18.